

Week 14 juni

GOD VOEDT ONS MET ZIJN BROOD TOT VERANTWOORDELIJKE MENSEN

“Ik ben het levende brood
dat uit de hemel is neergedaald.
Als iemand van dit brood eet
zal hij leven in eeuwigheid.”

Johannesevangelie

Zo aards en kwetsbaar als we zijn,
mensen van vlees en bloed,
bidden wij U om brood:
het gewoonste,
het meest verwonderlijke.

Brood,
teken van uw aandacht,
tastbaar bewijs van uw goedheid.

Om leven bidden wij,
leven en welzijn voor iedereen.

Om een aarde bidden wij,
vol liefde, vol recht, vol vrede.
Tot en met uw Koninkrijk.

O God, dat we zelf ook brood zijn,
mensen,
ruimhartig en mededeelzaam.

Andermans nood, onze nood.
Ons brood, zijn brood.
Hans Bouma

Als een rups al mag vlinderen,
de boom nieuwe knoppen krijgt,
als een graankorrel **brood** wordt
en de druif klare wijn,
wat zal er dan wel
voor mensen, de mensen,
wat zal er dan wel
voor ons weggelegd zijn ?

Als een knop al mag bloesemen,
de bloesem weer vruchten draagt,
als de nacht opnieuw dag wordt
en in zonlicht verdwijnt,
wat zal er dan wel
voor mensen, de mensen,
wat zal er dan wel
voor ons weggelegd zijn ?
Yvonne van Emmerik

Een verkwikking is Hij
een Herder.

Zo opbeurend God
zo behoedzaam, zo toegewijd

Landschap dat mij onthaalt,
wegen met toekomst.

Ook in diepe duisternis
bewoonbare wereld.

Toereikend is Hij
kracht die mij bezielt.

Licht dat mij omgeeft
aan niets ontbreekt het mij.

God – bij U woon ik,
Gij overlaadt mij met heil

brood in mijn hand
wijn die mij verheugt

God
voor eeuwig mijn Herder.

psalm 23
bron: kerk Sint-Elooi, Kortrijk

DIE MAAR DEELDE

Dat er ooit een mens was
die maar deelde
zich maar deelde,

zich in liefde
eindeloos vermenigvuldigde.

O, God een mens
die hongerde - hongerde
en dorstte naar gerechtigheid,

zich maar deelde en deelde:
dit is mijn lichaam,
dit is mijn bloed -
brood en wijn, brood en wijn.

Deze mens, één en al liefde.
Ooit. En steeds weer.
Hoe is Hij in ons midden.

Jezus. Onze mens.
Onze hevigste, onze liefste mens.
Wat een Zoon van U.

Veel, zeer veel valt er te vieren.

Hans Bouma

Onze Vader

Onze Vader die in mensen leeft,
moge in ons leven uw naam geheiligd worden.
Moge in ons samenzijn uw Rijk zichtbaar worden.
Moge in onze dagelijkse inzet uw wil gebeuren
als een teken en een oproep voor mensen op aarde.

Maak ons voor elkaar en voor de wereld
tot levengevend brood,
tot krachtig voedsel van vriendschap en vertrouwen,
van perspectief en hoop.
Maak ons, over fouten en tekorten heen,
tot mensen van vergeving en vrede,
zoals Gij het zijt voor ons.
Maak ons vrij van angst
en van alles wat denken en doen verlamt,
en **laat ons niet verzinken**
in de **bekoring van de middelmatigheid**.
Wees voor ons de kracht en de uitdaging
om ten volle te leven
vandaag en ook in eeuwigheid. Amen

Carlos Desoete

Zoals mei de 'Mariamaand' wordt genoemd, zo werd in de hoogdagen van de devotie tot het **heilig Hart van Jezus** de maand **juni** ook wel **'maand van het heilig Hart'** genoemd. Centraal daarin staat het hoogfeest van het heilig Hart van Jezus, dat gevierd wordt op de derde vrijdag na Pinksteren.

Het hart is al van oudsher het symbool van het wezen, de 'ziel' van de mens. "Want God ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijke, maar de Heer kijkt naar het hart", krijgt de profeet Samuël te horen in het verhaal over de zalving van de jonge David tot nieuwe koning. De profeet Ezechiël moet aan de Israëlieten verkondigen dat God hun stenen hart zal vervangen door een nieuw hart.

In het Nieuwe Testament wordt van Maria gezegd dat ze de woorden van de engel bewaarde 'in haar hart'. Jezus zelf drukt zijn volgelingen op het hart zich niet te verliezen in wereldse dingen, maar een schat in de hemel moeten zien te verzamelen: "Want waar uw schat is, zal ook uw hart zijn." En dat hart moet branden van geloof. "Was het niet hartverwarmend zoals Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons opende?", vragen de Emmaüsgangers zich luidop af als ze zich realiseren dat ze met de verrezen Heer de tafel hebben gedeeld.

De oproep die afkomstig is van het feest van het H. Hart is in de eerste plaats een oproep tot eucharistische aanbidding, want in de hostie is de Heer Jezus werkelijk aanwezig en Hij biedt ieder van ons zijn hart, Zijn Barmhartige Liefde. Het diepste verlangen van Christus is dat we ontdekken hoeveel Hij houdt van ons. Laten we niet bang zijn om ons hart aan de Heer toe te vertrouwen. Zijn Liefde is zonder voorwaarde, ze eist niets en geeft alles! Telkens na de communie voorziet de liturgie een moment van stilte voor onze persoonlijke dankzegging. Het is een uitgelezen kans om God te danken en onze intenties van vreugde en verdriet aan Hem toe te vertrouwen. We mogen dan alles bij Hem brengen, bij Zijn Liefde die geneest.

Noël Bonte

